

**Φασούλης και Περικλέτος,
οι ναΐστρας νέτος σκέτος.**

II. Τι έχουμε, βρέθη νιστεγκέ;

Φ. Τί-νάχωμε, Βαρόνε;
Σου δέν έχουν πεινούν και δσοι έχουν τρώνε.

Π. "Ηλές τὸ Κοινοβούλιον". Δέν "πήγα ός έκει,

ἄλλα θά ήδη θέβατα...

Π. "Αρμ" ή πολιτική;

Φ. Καθώς την έρεσες, άλλωφε μεταβολή καμία,
έντεῦθεν μαχος σιτευτός κι' έκειδεν βουλιμία.
"Οι Χριλαίς γελά κι' ο Θωμαράκης κλαίει,
γελούμε δέ και με τους έδω έμεις οι ψωφαλέοι.
Και πάλι Κοινοβούλιον, φουρτούνας και σεισμοί,
τηστείαι, περισσεύματα, προθυπολογισμοί,
τά ζούδα, τά ξόδα, οι έθνικοι μας πόροι,
τά δάνεια, τά τρέχοντα, τά πάνω, οι φόροι,
δέξαια Ταμεία, Περικλῆ, παρας με τό τσουβάλι,
καμίλα, σόπλα, χοροί, κανονόριο καρναβάλι,
μουσικούνα πατριωτισμού και άρετης μεγάλης
και φρόντης και σύν καμία "στὸ μονόβρο σου νὰ βάλης,
ο κύριος Πρωθυπουργός ηδόστησατ καλά

και κέρνει γιὰ τη μούρη του μουτσούνα ποι γελά,
ο Θωμώνης τα ματιά του μ' ένα κρεμμύδι τρέβει
και με τά δρό τά χέρια του τά δάκρυα του κρύβει,
ή Βασιλεία, Περικλῆ, γραφένα πόρους νέους
κι' από τοὺς έπων "Ελλήνας κι' άπό τοὺς Αθηναίον,
τῶν εὐηγάνων Τρικονικῶν προβίστων ποικίλοι,
τὸν κάρπην τοῦ Συντριπτάματος μασσούν πινάντως σκύλοι,
εἰς τάξεις δὲ χροῖσανται οι εὐγενεῖς κι' οι Βλάχοι,
γεννούντα νέοι "Ελλήνες με κάμη και σιλάζ,
τοῦ "Ελλήνος ο τρόχηλος ζυγόν δὲν υπορέσσει,
τά δέσια δίλων σόπλα, χωματούμι και μαχαίρι,
ή δὲ "Αντιπολίτευος κατάρτη εκπομπέει,
τοῦ Χάρον τὸ άκαπτον από Ρωμαίος γεμίζει,
κι' δέν κι' είναι διάθονος παρας "στὸν κρέτους τὰ Γαμεῖα
δέν έχουν οι κακόμοιοι νὰ δώσουν τὰ πορθμεία.
Σύντα καύμενε Περικλῆ, κι' αὐτὸ τὸ καρναβάλι
ο" ένα παπούτσι και τὰ δρό ποδορά μας θὰ βάλη.
"Ακου τραγίδω μουσικαίς και ντέρια και νταύλα...
ο" ένδες γαϊδάφον κάθισε τὰ δυνατά καπούλα,
ο" αὐτή την παλρομούρη σου μισεν άλλη μουρη βάλε
και τὴν Αθήνην και τὴν Βουλήν και τὴν Ελλάδα ψάλε,

ξένυμει δὲ και τωρινά και περασμένα χρόνια
και πάρ' έμπρος σου έν δίγειδι και τρώμε μακαρόνια,
μήν πανής δέ να χαιρετᾶς τρανούς και φουκαράδες,
τους νιστεγκέ, τους άνγκαλι, και άλλους μακαράδες
κι' δέν τὸ κρασι άν γίνουμε ει" ο δύν μας κουφούνα...
Π. Και δέν" μπορῶ νά καιρετῶ χωρὶς καμιμά μουτσούνα;
Φ. "Ο κάνθε άνθρωπος, μωρό, κι' άλλη μουτσούνα θέλει,
με γέλοια δ Πρωθυπουργός και κάθη του κοκέλι,
με δάκρυα δ Θωμώνης κι' οι διστυχεῖς του φίλω,
οι νιστεγκέ με ψευτικά φτελασιδουμένα χάλι,.
οι κλέπται και οι κάπτλοι με τής αιδού διό χωρά,
οι εθελεῖς κι" ένδρεται με σφαλισμένο στόμα,
με άλλους λόγους δηλαδή, εθνικού γαϊδούνι,
έμπρος σε κάθη άνθρωπο πρέπει ν" άλλαδες μούρη,
γιατί διν σ' άλους έμπροστα με μούρα στέκες ίδια
και ούτις κλάις ούδε γελάς, ούδε φωρεις φτελασιδία,
δι' τότε τρις άλλοισιον σε σένα, φουκαρά...
δεν Φα" μπρέσσης νιστεγκέ νά γίνεις μια φορά.
Και τώρα πάμε "στή Βουλή..

Π. Τί διάβολο νά κάνεις;

Φ. Με λόστους όν διπτεδή δ λαζός Δελφιάννης,
θ' ακούσωμεν έξαφαλμον περι διοριμάτην,
θέ θύμων τὸν άληθη Πρωθυπολιγόμονον,
και ποιδς δέ έρεις, Περικλῆ, διν και κανυάς δέν γίνη
και διν δέν έλθη δπως πριν ή έποηη έκεινη.

Π. "Αν είλευα πώς "στην Βουλή δια έπολεμουν πάλιν
δάκρυς μ" ειχαστήσιν ως δέ τρεπα μεγάλην'
διλ" δινως τώρα, Φασούλη, τι διάβολο νά κάνω...
εποιέθασα τους δρηπίους και με το παράνων.
Συνειδάσμενο πράγματα, κανένας τα είλευνε,
δικίοις Πρωθυπουργός περισσευμα θά είνη,
ή δέ "Αντιπολίτευος έλλειμματα σκυνδαλα,
κι" ενθύς ποδοκροτήματα δ' ακούσωμεν φαραία.

Φ. Πρέπει και στα έσοδα τού κράτους νά γονιβίζεις
και διό γαϊδαν δχιαρα νά μάδεις νά καρούζεις.

Π. Τά έματα πολύ καλά και δίνει νά καθηδης.
Φ. "Έλει νά πάμε, Περικλῆ, και διαν μαρδημής
δρύνεις κάθε πρόστιχον και διγένες στοκιχον
και χώνεται εἰς τό γνωστον έκει οδοβοδείον,
και δίχος νοήσεις ν' άκουεις και άριθμοις ειθήχους
με τὸν Κολοκοτρώνην σου σκαλίζεις εἰς τοὺς τούχους
τά ένδοξα διόδατα τῶν νιστεγκέ τῶν νέων

νά παραμείνουν σεβαστά εἰς κάθη Αθηναῖσν.

Π. "Άς είναι, μ" έκατάφερες και πάλι, μασκαράδα...
ος γίνη τό κατηθο σου και τούτη τη φορά.

Φ. Θά υποτώ τοὺς άριθμοις καθόσον είμπρεσω,
Π. Και ποιά μουτσούνα, Φασούλη, σ' άρεσει νά φορέσω,
Π. Τον πατριώτινο τού θερινού...

Tήν έβαλα και πάμε.

Φ. Εμείς οι δύν μοναχά το ένος άγαπαμε.

Π. Σάν νά τό έρεης...

Φ. Εύπνησης και μίλα, βρέ μουγγέ.

Π. "Ορεσ λοιπὸν δρό χατσουκιάς, μαγκούφη νιστεγκέ.